

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1278**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2014/248/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/248/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Singapuru dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zastrzegając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Singapuru z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinii co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie uwzględniają perspektyw ratingowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/248/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 73).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie są tak szczegółowe i nakazowe jak system unijny. Istnieje wymóg ustanowienia komórki ds. kontroli wewnętrznej i wewnętrznych procedur służących wykrywaniu i łagodzeniu konfliktów interesów oraz im zapobieganiu. Nie ma jednak wyraźnego wymogu zapobiegania konfliktom interesów w stosunku do akcjonariuszy. W rezultacie nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru zawierają definicję informacji wewnętrznych, jednak za tego rodzaju informacje nie uznaje się automatycznie ratingów kredytowych i dotyczących ich informacji.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Singapuru nie przewidziano wyraźnego wymogu zobowiązującego agencję ratingową do informowania ocenianego podmiotu o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Agencja ratingowa ma powiadamiać oceniany podmiot tylko wówczas, gdy jest to wykonalne i stosowne.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru zawierają wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi utworzyć i wdrożyć formalną komórkę ds. przeglądu kierującą się rygorystycznymi zasadami i odpowiedzialną za okresowe przeglądy metod ratingowych. Nie zawierają one jednak wyraźnego wymogu, który zobowiązywałby agencję ratingową do korygowania błędów i prowadzenia konsultacji w sprawie wszelkich zmian tych metod. Chociaż agencje ratingowe muszą podawać do publicznej wiadomości wszelkie istotne zmiany swoich metod, nie istnieje wymóg powiadamiania w takim przypadku ani organu nadzoru, ani wszystkich zainteresowanych podmiotów.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi Singapuru istnieje wymóg zapewnienia, by czynnościom ratingowym i metodzie ratingowej towarzyszyły odpowiednie wytyczne.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie przewidują systemowych wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe muszą przedstawiać organowi nadzoru lub ocenianym podmiotom politykę cenową, chociaż organ nadzoru może zażądać tych informacji w ramach swoich działań nadzorczych. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Singapuru dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2014/248/UE.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/248/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
